

Από το Συναξάρι - Ο άγιος Γερμανός αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Μαΐου 12, 2019

12 Μαΐου

Ο άγιος πατήρ ημών Γερμανός ήταν γιος ενός επιφανούς και ισχυρού πατρικίου, ονόματι Ιουστινιανού, τον οποίο ο Κωνσταντίνος Δ' (668-685) θανάτωσε από φθόνο. Τον δε νεαρό Γερμανό ο αυτοκράτορας τον ευνούχησε για να παρεμποδίσει την άνοδό του στα συγκλητικά αξιώματα.

Σύντομα, ο μακάριος Γερμανός εισήλθε στον κλήρο της Μεγάλης Εκκλησίας και κάνοντας την ανάγκη φιλοτιμία, διήγε βίο ισαγγελικό: αποστρεφόμενος κάθε κοσμική ματαιότητα και αφιερώνοντας τον εαυτό του νυχθημερόν στην μελέτη των Γραφών και στην δοξολογία του Θεού. Απέκτησε με αυτόν τον τρόπο βαθειά θεολογική κατάρτιση, με την οποία επρόκειτο να στηρίξει την αληθινή Πίστη.

Οι Πατέρες της Δευτέρας Συνόδου της Νικαίας έπλεξαν το εγκώμιό του ως εξής: «Αφιερωμένος παιδιόθεν στον Θεό, όπως ο προφήτης Σαμουήλ, και εφάμιλλος των αγίων Πατέρων, τα γραπτά του διαδόθηκαν σε όλο τον κόσμο. Είχε τις «υψώσεις του Θεού εν τω λάρυγγι αυτού» και οι λόγοι του ήσαν «ρομφαία δίστομος εν ταις χερσίν

αυτού» (Ψαλμ. 149:6) κατά των πολεμίων της εκκλησιαστικής παραδόσεως» (Πρακτικά της Ζ' Οικ. Συνόδου, Sacrorum Conciliorum Collectio, τ. 13, 357).

Ο Άγιος χειροτονήθηκε μητροπολίτης Κυζίκου το 705 και ανέλαβε αμέσως αγώνα κατά των παραφυσικών της αιρέσεως του μονοθελητισμού, γεγονός που οδήγησε στην εξορία του από τον αυτοκράτορα Φιλιππικό (711-713), ο οποίος επιδίωκε την αναθέρμανση της αιρέσεως αυτής.

Όταν έφυγε από τη μέση ο τύραννος, ο Γερμανός αποκαταστάθηκε στην έδρα του και εξελέγη πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, στις 11 Αυγούστου 715, προς μεγάλη χαρά όλου του ορθόδοξου λαού, εστόλισε δε έκτοτε τον πατριαρχικό θρόνο με τις αρετές του και το προφητικό του χάρισμα. Την ημέρα της βαπτίσεως του γιου τού αυτοκράτορος Λέοντος Γ', Κωνσταντίνου, ο άγιος Γερμανός ανήγγειλε ότι το παιδί αυτό επρόκειτο να γίνει φοβερός εχθρός της Εκκλησίας (740-775) και προείπε σε έναν από τους κληρικούς του, ονόματι Αναστάσιο, ότι έμελλε να σφετερισθεί τον θρόνο του και να γίνει ένας από τους υποκινητές της αιρέσεως.

Στις αρχές της βασιλείας του Λέοντος Γ', η Κωνσταντινούπολη πολιορκήθηκε από αναρίθμητες αραβικές στρατιές και μόνο με την σκέπη της Θεοτόκου και τις αδιάλειπτες προσευχές του λαού, υπό την καθοδήγηση του αγίου Γερμανού, η πόλη διέφυγε τον κίνδυνο (718).

Μετά από δέκα χρόνια βασιλείας, ο αυτοκράτορας άρχισε να αποκαλύπτει τα ασεβή του σχέδια με εξαγγελίες κατά της τιμής των ιερών εικόνων, δηλώνοντας ότι θα τις απέσυρε από την δημόσια λατρεία (726). Ο άγιος πατριάρχης απευθύνθηκε τότε στον αυτοκράτορα, ελέγχοντάς τον για την ανάμειξή του στα της Εκκλησίας και για την παραβίαση των σεπτών παραδόσεων που ήσαν καθιερωμένες από την εποχή των Αποστόλων.

Όταν ο Λόγος του Θεού «σαρξ εγένετο», ενανθρωπήσας κατ' εικόνα μας, ανέλαβε την φύση μας με σκοπό να ανακαινίσει σε μας την εικόνα του Θεού, την αμαυρωμένη από την αμαρτία. Για τον λόγο αυτό, επιτιθέμενος κατά της τιμής των ιερών εικόνων, ο αυτοκράτορας ανέτρεπε όλο το μυστήριο της Ενσαρκώσεως. Ο άγιος δήλωσε έτοιμος να πεθάνει για την εικόνα του Κυρίου και παρεκάλεσε τον βασιλέα να πάψει να αναστατώνει την Εκκλησία με παρόμοιες ενέργειες.

Μην έχοντας τίποτε να απαντήσει, ο Λέοντας εράπισε οργισμένος τον άγιο και τον έδιωξε. Κάλεσε κατόπιν τον επικεφαλής της Πατριαρχικής Σχολής, ο οποίος του επιβεβαίωσε τον αρχαίο και παραδοσιακό χαρακτήρα της τιμής των εικόνων. Έξαλλος και πεισματωμένος, ο αυτοκράτορας έστειλε στρατεύματα στην Σχολή, τα οποία έκαψαν και έριξαν στην θάλασσα χιλιάδες τόμους της βιβλιοθήκης της.

Μετά το επεισόδιο με την εικόνα της Χαλκής πύλης (9 Αυγ.), ο αυτοκράτορας είπε να καλέσουν και να σύρουν δια της βίας τον άγιο, στις 17 Ιανουαρίου 730, ενώπιον πολυπληθούς συγκέντρωσης συγκλητικών και ανώτερων αξιωματούχων, με σκοπό να τον εξαναγκάσει να προσυπογράψει το διάταγμά του για την γενική καταστροφή των ιερών εικόνων σε όλη την Αυτοκρατορία.

Μετά από λαμπρή απολογία της αληθινής Πίστης, ο άγιος Γερμανός κατέληξε λέγοντας: «Αν είμαι νέος Ιωνάς, ρίξτε με στην θάλασσα. Να γνωρίζεις, όμως, ω βασιλεύ, ότι δίχως Οικουμενική Σύνοδο, δεν μου επιτρέπεται να νεωτερίζω σε θέματα πίστεως!» Κατόπιν, μετέβη στην Αγία Σοφία, απέθεσε το ωμοφόριό του στην Αγία Τράπεζα και αποσύρθηκε σε ένα οικογενειακό κτήμα, το Πλατάνιο, όπου πέρασε τις υπόλοιπες ημέρες του βίου του (730 ή 742) στην ησυχία και την προσευχή συντάσσοντας πραγματείες κατά των αιρέσεων.

Πέντε ημέρες μετά την παραίτηση του αγίου Γερμανού, ο αυτοκράτορας φρόντισε να χειροτονηθεί πατριάρχης ο δόλιος μαθητής του Αναστάσιος. Εκείνος έγινε συνεργάτης του αυτοκράτορα ενθαρρύνοντας τον διωγμό όλων των κληρικών, μοναχών ή λαϊκών, που τιμούσαν τις ιερές εικόνες.

Διηγούνται πως μετά την καθαίρεσή του, παίρνοντας στην αγκαλιά του την εικόνα της Θεοτόκου, ο άγιος Γερμανός πήγε και την έριξε στην θάλασσα, στην συνοικία Αμαντίου (νότια της πόλης), παρακαλώντας τον Χριστό να την οδηγήσει στην Ρώμη, προκειμένου ο αδελφός του αρχιερέας, ο πάπας Ρώμης να καταστεί, μακριά από τις επιβουλές του τυράννου, θεματοφύλακας των ιερών παραδόσεων. Μετά τον τερματισμό της εικονομαχικής αιρέσεως (843), λέγεται ότι η εικόνα επέστρεψε από μόνη της δια της θαλάσσης στην Βασιλεύουσα, όπου παραδόθηκε στην αυτοκράτειρα Θεοδώρα, η οποία την κατέθεσε στον ναό των Χαλκοπρατείων.

Τα λείψανα του αγίου Γερμανού τιμώνται στον ναό Bort-les-Orgues, στην Γαλλία, όπου, καθώς φαίνεται, μεταφέρθηκαν από την Κωνσταντινούπολη, μετά την 4η Σταυροφορία.

(Από το βιβλίο: Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, υπό Ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου. Τόμος ένατος, Μάιος, σελ. 142. Ίνδικτος, Αθήναι 2007)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)